

CHIARA VORBEȘTE CU NOI¹
Este important să iubim și ... devenim fericiți!

”Vreau să fiu fericit!”

*Bună Chiara, te iubesc! Sunt Armando, un Gen 4 din Napoli. Ce putem face noi în lume?*²

Chiara: Iată, Armando mă întreabă: „Dar ce putem face noi în lume?” Tu, Gen 4, ce puteți face? Lumea, gen ... Sunt mai mare, mult mai mare decât tine, știi, pentru că am experimentat lucruri. Lumea are nevoie de fericire și o caută aici, o caută acolo, o caută la televizor, o caută în film, o caută în dansuri, o caută ..., o caută în lucrurile lumii, chiar și în droguri, chiar și în droguri. Iată, și voi căutați fericirea, pentru că ..., pentru că sunteți ca toți ceilalți, iar lumea caută fericirea. Atunci, trebuie să oferim lumii adevărata fericire. Există, de asemenea, mici fericiri: de exemplu, atunci când primiți în dar o jucărie sunteți fericiți sau când primiți ceva dulce, sunteți fericiți. Dar este o fericire scurtă, care nu durează mult. Știți care este fericirea adevărată? Încercați: este aceea pe care o are persoana care iubește, care iubește, care iubește. Când iubim, suntem fericiți, când iubim suntem fericiți și dacă iubim mereu suntem mereu fericiți. Ce puteți face voi în lume? Să dăruiți fericirea, iubirea. Cui? Surorilor și fraților mai mici, tatălui, mamei, însoțitorilor, tuturor fetițelor și băiețelilor pe care îi întâlniți. [...]

*Uneori îmi doresc să am foarte multe lucruri frumoase: creioane, radiere, doar pentru că au culori frumoase. Cum aș putea face să nu doresc aceste lucruri?*³

Chiara: Acum îți voi răspunde. (...)

Îți plac atât de mult lucrurile colorate, precum creioanele colorate, radierele colorate. Și ești îngrijorată, pentru că spui: „Dacă îmi plac creioanele colorate, hârtiile colorate și radierele colorate, poate nu trăiesc Idealul”. Așa crezi.

Aș spune să nu-ți fac griji, pentru că și mie ... îmi plac foarte mult radierele colorate și, de asemenea, creioanele colorate. Știi acele chestii mici care fac așa, clipsurile acelea? Iată, îmi doresc mereu să fie colorate, pentru că îmi plac atât de mult.

Totuși, pe bună dreptate spui: „Dacă aceste mici lucruri colorate mă împiedică să iubesc, atunci trebuie să le arunc”.

¹ Selecție din răspunsurile Chiarei Lubich pentru Gen 4, sub îngrijirea Centrului Gen 4 – ediția 2021

² Castel Gandolfo, 18 iunie 1988 – la Congresul Gen 4, întrebarea nr. 4

³ Città del Messico, 8 iunie 1997 – întrebarea nr. 2

De exemplu: o colegă de școală îți spune: „Dă-mi radiera aceea colorată”. Trebuie să i-o dai, chiar dacă îți place, pentru că întotdeauna trebuie să iubești. Ai înțeles?

Deci nu vă faceți griji cu privire la lucruri. Și tu să spui mereu: „Și Chiarei îi plac lucrurile colorate!” Dar dacă îți iau iubirea, nu, atunci nu; trebuie să le lași de o parte și să-ți iubești colega. (Aplauze)

Chiara, tu ne înveți să dăm mereu, fără a economisi vreodată. Eu, însă, nu am multe lucruri de dat. Cum să fac? Această întrebare este de la Gaudia Kim din Coreea.⁴

Doni: Nu este adevărat că nu ai multe lucruri de dat, că nu ai multe lucruri de dat! Ai multe, multe lucruri de dat. De exemplu, există aici, în toate aceste panouri care sunt și pe pereți, sunt lucruri pe care trebuie să le dați, de exemplu: să dați în împrumut un creion, asta puteți face! Să o ajutați pe mama în bucătărie, reușiți? Să-i învățați un joc pe cei care nu știu, puteți! Să-i ascultați pe cei care vor să fie ascultați - există un prieten trist, care vrea să fie ascultat, care vrea să vorbească cu voi: chiar dacă aveți altceva de făcut, vă opriți și îl ascultați! Dați un răspuns amabil: dacă sunteți întrebați, răspundeți cu iubire, cu amabilitate. Să dați o parte din pachetulul vostru celor care nu au, puteți! Să dați un „bună ziua” cu iubire, puteți: când vă treziți, în loc să vă ridicați așa, zâmbiți și spuneți „Bună dimineața!” fratelui mai mic, mamei: puteți! Să-i iertați pe cei care v-au rănit. Vedeți câte lucruri aveți de dat și voi? Să zâmbiți, puteți, nu-i așa? Să dați un ajutor săracilor: faceți întotdeauna asta! Să țineți companie celor care sunt singuri, celor bolnavi, surioarei bolnave, se plictisește în pat, sunteți acolo, îi citiți o poveste: puteți face asta! Dați o mână celor care lucrează, îi puteți ajuta. Să oferiți un cadou: când mama sărbătorește, colega care are ziua de naștere, puteți! Să-i mângâiați pe cei care plâng, puteți! Să faceți o bucurie celor întristați, puteți, nu-i așa? Să dați vești bune, și asta puteți face: întorcându-vă acasă, după ce ați luat o notă bună spuneți: „Mamă, am luat o notă bună!”. Aceasta este o veste bună pe care o aduceți acasă! Deci, vedeți câte lucruri se pot dăru, câte! Prin urmare, nu este adevărat că nu aveți nimic, aveți multe, multe, multe lucruri!

„Să iubim este cel mai important lucru în viață”

Să-l iubim pe Isus este cel mai important lucru din viața noastră?⁵

Chiara: [...] mă întrebă dacă a-l iubi pe Isus este cel mai important lucru în viață.

Este cel mai important lucru, pentru că atunci când vom merge în Mariapolisul Ceresc, în Rai, Isus nu ne va întreba: „Ai mers, te-ai jucat, ai făcut asta, ai făcut cealaltă, ai mâncat, ai ...”; nu, nu, nu. El va spune mai degrabă lucruri de genul acesta, care ne vor nedumeri puțin, pentru că va spune: „Mi-a fost foame și mi-ai dat să mănânc”; atunci Gen 4 va spune: „Dar eu, Isuse, nu te-am văzut niciodată. Când ți-am dat de mâncare?” Iar Isus va spune: „Ori de câte ori ai făcut acest lucru fratelui tău

⁴ Castel Gandolfo, 26 iunie 2004 – Doni la Congresul Gen4 aduce răspunsurile Chiarei - întrebarea nr. 18

⁵ Castel Gandolfo, 18 iunie 1988 - întrebarea nr. 11

mai mic, mie mi-ai făcut, pentru că mă ascundeam în spatele fratelui tău mic, mie mi-ai făcut”. Și atunci va spune: „Am fost dezbrăcat și tu, Gen 4, m-ai îmbrăcat”; iar Gen 4 va sta acolo și va spune: „Dar când, Doamne, ți-am dat vreodată ceva de îmbrăcat? Nu te-am întâlnit niciodată”. „Atunci când ai dat acea hăinuță a ta ... aceluia prieten de-al tău care era sărac, mie mi-ai dat-o, de aceea, vino în Rai”. Prin urmare, Isus ne va întreba doar dacă i-am iubit pe frații noștri, dacă am mers să-i vizităm pe Gen 4 bolnavi sau chiar pe adulții bolnavi. El va întreba toate aceste lucruri. Prin urmare, să-l iubim pe Isus este cel mai important lucru, deoarece este singurul lucru pe care ni-l va cere la sfârșitul vieții. Iată, aici ce vom vedea atunci. Iată, acolo sus, acel copil care-și ajută mama să spele tacâmurile ... și Isus va spune: „Tu mi-ai spălat tacâmurile”; iar apoi Gen 4 va spune: „Dar când le-am spălat ...? Nu te-am văzut niciodată”. „Atunci când ai ajutat-o pe mama ta, pe mine m-ai ajutat”. Apoi, acolo este un Gen 4 care dă înghețata unui alt Gen 4, poate mai mic; și mai jos este un Gen 4, poate din Africa, care dă mingea copilului care o pierduse; și apoi este un Gen 4 care aduce bunicului său ochelarii.

Iată, toate aceste acte de iubire față de ceilalți ... Isus spune: „Mie mi-ai făcut, mie mi-ai făcut”. [...]

*Chiara, cum să fac, pentru că am un frățior pe nume Daniele și el vrea mereu ... ceva ... și să se joace; cum să fac?*⁶

Chiara: [...] Aș spune așa. Această Gen 4, este cu adevărat norocoasă, pentru că, dacă fratele mai mic continuă să ceară, trebuie să dea mereu, să dea, să dea, așa că are multe ocazii de a face multe fapte de iubire. Cu toate acestea, dacă trebuie, de exemplu, să studieze, să facă temele, nu poate să facă fapte de iubire, pentru că voința lui Dumnezeu este să-și facă temele. Atunci, trebuie să-i spună lui Daniele: „Daniele, stai liniștit, acum trebuie să-mi fac temele, acum nu te ascult. Joacă-te singur; când voi termina temele, voi veni la tine”. Iată, așa trebuie să procedeze și atunci frățiorul va înțelege: va înțelege, pentru că și el are o minte limpede și el îl are pe Isus în inimă și va înțelege și o va lăsa în pace. Desigur, după ce-și va termina temele, va fi bine să se joace din nou și, astfel, face multe acte de iubire. (Aplauze!) Iată, aici este Gen 4 care îi spune lui Daniele: „Acum trebuie să fac temele, așa că stai liniștit, joacă-te singur, apoi vin și te ajut să te joci”. [...]

*Chiara, vreau să devin ca Isus! Cum să fac?*⁷

Chiara: Vrea să devină ca Isus. ”Cum să fac?”

Este mereu același lucru: trebuie să iubești. Dar fiți atenți. Să vedem dacă vă amintiți ceea ce vă spun. [...] În primul rând: trebuie să-i iubim pe toți. De exemplu, vă întoarceți acasă și spuneți: „Îmi iubesc mama, îmi iubesc fratele mai mic, îl iubesc pe tata, dar pe mătușa nu”. Aceasta nu este iubire. Sau sunteți la școală și spuneți: „Îmi iubesc profesorul, o iubesc pe prietena mea, pe cealaltă ... cea de acolo nu-mi place.” Nu este iubire, nu este iubire adevărată, nu devenim Isus așa. Trebuie să iubim pe toată lumea, să trecem dincolo de noi. Am făcut asta când eram mici și am început să trăim Idealul. Trebuie să trecem dincolo de noi și să iubim pe toată lumea.

⁶ Castel Gandolfo, 18 iunie 1988 - întrebarea nr. 15

⁷ Castel Gandolfo, 7 iunie 1998 - întrebarea nr. 5

Al doilea lucru: [...] trebuie să iubim primii, adică nu ultimii, primii. Trebuie să iubim întotdeauna începând noi. Poate mergem acasă și sora mică are fața posomorâtă, pentru că este plictisită, este obosită, nu-i place nimic, nu-i place să se joace sau să studieze ... Nu așteptați, nu așteptați ca ea să vă iubească; trebuie să începeți voi, să iubiți primii și să spuneți: „Nu te simți bine? Ce mai faci? Poate ai vreo problemă? Vrei să-mi povestești? Vrei să ieșim? Vrei să jucăm un joc?” Trebuie să fiți primii care iubesc.

Deci, primul lucru: să iubim pe toată lumea.

Al doilea lucru: să iubim primii.

Al treilea lucru: trebuie să-L vedem pe Isus în toți, în toți, în toți, chiar și în cel urât, chiar și în cel dărâmat de acolo, [...], chiar și în acel italian care îmi este antipatic, chiar și în acel englez pe care nu-l pot ... Trebuie să-L vedem pe Isus dedesubt, pentru că el este dedesubt, pentru că Isus a spus că orice vom face altora, el spune: „Mie mi-ai făcut”. Deci, este Isus dedesubt.

Așa că am ajuns la trei: să-i iubim pe toți, dar aveți acest lucru pe zarul vostru, să-i iubim pe toți; să iubim primii; să-l vedem pe Isus, pentru că, dacă îl vedem pe Isus, trebuie să-l iubim. Nu-l putem urî pe Isus, nu ne putem comporta urât cu Isus, nu-i putem spune cuvinte rele lui Isus; trebuie să-l iubim pentru că este Isus.

Al patrulea, care este, de asemenea, pe zarul vostru: să iubim ca pe noi înșine, ca și cum am fi acolo, ca și cum am fi acolo acolo. Nu aș fi fericită dacă ar arunca o piatră asupra mea. La fel, nu mă bucur dacă se aruncă cu piatra în celălalt; trebuie să-l iubesc ca pe mine.

Deci, trăiți bine ceea ce este scris pe zar și, așa, învățați să iubiți, astfel răspundem la întrebarea lui Gen 4: „Cum devenim Isus?”. Trăind ceea ce este scris pe zar, unde este scris și că trebuie să ne iubim.

Acel zar este important, nu uitați asta. Amintiți-vă, chiar și Chiara, care sunt eu, trăiește acel zar. Poate că nu am în mână zarul, care este drăguț. Este frumos, l-am văzut, știu că este așa: iată, ne iubim unii pe alții, mă fac una, îl iubesc pe Isus în celălalt, îi iubesc pe toți, chiar și pe dușman; iubesc primul. Păstrați-l cu drag, ca nimeni să nu-l distrugă.

Deci, pentru a fi un alt Isus, trebuie să trăim zarul! [...]